

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis Epistolæ B. Pauli ad Coloss. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

T. VI
21

ris, Cafari, &c. Reddite diabolo mundo & carni, quæ illis iure debentur, & quæ anima meruit. Reddite mundo honores, opes & reliqua, quæ secum anima nō potest ferre, vana atq; caduca omnia. Reddite carni vermes, corruptionem & putredinem. Reddite diabolo animam, quæ illi se sponte in vita mancipauit, tormentis affligendam. In hac diuisione videre, quam sebile sit Christum qui animam creauit, animam insigniuit, animam suo sanguine lauit & redemit, nihil recipere, gratisque pro anima laborem & sudorem, vulnera & sanguinis effusionem perculisse. Beata hæc anima, quæ Dei imaginem aut impollutam, aut saltem in poenitentia iterum mūdaram offert Christo. Quod vt vobis filij contingat, nunc dum viuitis, hoc curate, nunc stertibus contritionis animas vestras lauare, nunc quæ Spiritus sanctus vobis suggerit, illius manu superscribite, vt cum ad mortem ostenfuri animam veneritis, Deus suam agnoscat imaginem, laudet superscriptionem, vosq; & pro labore, & pro custodia coronet Iesus Christus Dominus noster benedictus in secula, Amen.

Anima vt
impolluta
Christo sit
presentanda
post mortem.

DOMINICA XXIII. POST DOMINICAM
S. Trinitatis, Epistola B. Pauli Apostoli ad
Colossenses I.

NON cessamus pro vobis orantes & postulantes, vt impleamini agnitione voluntatis eius, in omni sapientia & intellectu spiritali, vt ambuletis dignè Deo per omnia placentes, in omni opere bono fructificantes, & crescentes in scientia Dei, in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis eius, in omni patientia & longanimitate cum gaudio gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine: qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transfudit in regnum filij dilectionis sue, in quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum. In CHRISTO IESU Domino nostro.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

Paulus Apostolus Colossensibus scribit, quibus non ipse per seipsum, sed per suos discipulos prædicauerat. Et quia horum dilectionem erga se audierat: Ex die, inquit, illa, qua per Epaphram audiuius dilectionem vestram erga nos, non cessamus orare & quadam importuna fiducia à Deo postulare pro vobis, vt impleamini agnitione voluntatis Dei, hoc est, vt diuinitus illustremini ad cognoscendum quid velit Deus, quidve illi placeat aut displiceat in omni sapientia diuinarum atque celestium rerum, & in intellectu spiritali sacrarum scripturarum, vt non solum quomodo ambulandum sit agnoscat, sed ambuletis etiam dignè Deo, vt vita & conuersatio vestra deceat Deum, Deoque digna sit, cui in omnibus placeatis, & fructum proferatis in omni opere bono, crescentes in scientia Dei, qua illum, & quid de eodem sentiri debeat agnoscatis, in dies quæ cognoscere satagatis. Oro itaque, vt sitis confortati in omni virtute secundum poten-

potentiam claritatis eius, hoc est qua potest vos Deus confortare, sua claritate illuminando vos: Si enim sol crescere & germinare facit, quanto magis claritas Dei eos qui lucem illius non fugiunt, sed diligunt ad lucemque accedunt, illustrans confortabit secundum potentiam claritatis suae, in omni patientia & longanimitate, ne sitis inter aduersa tristes, sed cum gaudio gratias semper agatis Deo Patri, qui sua gratia nos dignos fecit, transire in partem sortis sanctorum, id est, in partem aeternae hereditatis, quae est in lumine, hoc est, in beatifica Dei visione. Qui eripuit nos de potestate tenebrarum, malignorum scilicet spirituum, quibus antequam ad Christum sumus conuersi, seruibamus, ipsique dominabantur nobis. Itaque eripuit nos, & transtulit nos in regnum filii dilectionis suae, hoc est, in Ecclesiam militantem, quae est regnum Iesu Christi Filii Dei, in numerum fidelium, & in societatem membrorum corporis Ecclesiae Christi, quo ex nobis fit ac omnibus vnum regnum Christi, in quo per fidem & charitatem regnet in nobis Deus. In quo Christo habemus redemptionem à seruitute diaboli ac vitiorum, & remissionem peccatorum.

EXEGESIS EVANGELII EIUSDEM DOMINICAE XXIII. post Dominicam S. Trinitatis, Matthaei nono.

Loquente Iesu ad populum, verius tamen, hoc est, potissime ad discipulos Ioannis, qui illum quare non ieiunarent eius discipuli, interrogauerant, atque excusationem pro eisdem Christo reddente, accessit vir quidam clarus, & humilis. Erat enim princeps synagogae. Quamuis enim Hierosolymis templum haberent Iudaei, in potioribus tamen ciuitatibus nihilominus habuerunt domum, in quam conueniebant, ut Deum laudarent, usque docerentur legem. Cuius princeps is qui praerant, archisynagogus dicebatur, aut princeps synagogae. Huiusmodi hic erat princeps, qui pro filia sua vehementer aegrotata, & iam in extremis constituta, adeoque de vita illius desperata, ut diceretur mortua, rogabat. Hic quamuis imperfectus adhuc esset in fide, meruit tamen humilitate sua, ut illi quae postulabat, praestaret Christus. Si quidem ad pedes Iesu procidens, rogabat illum. Erat autem, ut ex alio Euangelista liquet illius nomen Iairus. Narratur itaque hic suscitatio puellae mortuae. Nam dum iret, & in itinere adhuc esset constitutus Dominus, interposuit se occasio alterius miraculi in muliere fluxum sanguinis patiente. In cuius narratione apud quosdam finitur Euangelium: licet alij continuent, ut finem de suscitatione puellae quoque narrent. Itaque ait Euangelista:

Luc. 8.

Loquente Iesu ad turbas, ecce princeps vnus accessit, & adorabat eum dicens: Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni & impone manum tuam super eam, & viuet.

Alius Euangelista hoc narrans miraculum, dicit Iairum rogasse: Filia mea in extremis est. Sed non est contradictio. Potuit enim fieri, ut vtrumque diceret: Filia mea in extremis est, adeo ut ipsam putem iam defunctam, quae erat quasi defuncta: Abiēs enim, illam adeo reliqui infirmam, ut non pu-

Marc. 5.

YYY 2 taretur